

عنوان مقاله:

تقلیل ایدتیک، خاستگاه جدایی هایدگر از هوسرل

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 10، شماره 18 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حسن فتح زاده - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

پدیده شناسی با تقلیل تاریخ و فعلیت اشیاء، به پدیده های محض دست می یابد، و بدین ترتیب سرزمین ویژه ی خود را خود می سازد. اما با تقلیل پدیده شناختی «جهان» را از کف می دهیم و باید در ادامه، با آغاز از ایدوس ها و از طریق تقویم پدیده شناختی، صاحب جهان شویم. آنگونه که نشان خواهیم داد پیامدهای تقلیل ایدتیک سهمگین تر از آن است که بتوان جبرانش کرد. موازی با تقلیل جهان، آگوی استعلایی نیز به آگوی مطلق (ایدوس آگو) تقلیل می یابد و بدین ترتیب سرشته ی تقویم جهان را از دست می دهیم. هایدگر خیلی زود متوجه این معضل بزرگ در پدیده شناسی هوسرل شد و با اولیه دانستن جهانمندی به درک متفاوتی از جهان و سوژه (دازاین) دست یافت. در این مقاله ضمن تحلیل علیت و نسبت آن با جهان و آگوی استعلایی، این معضل پدیده شناسی و راه عزیمت از آن به سوی فلسفه ی اگزیستانسیالیستی هایدگر را نشان خواهیم داد. در واقع جدایی این دو از همان نقطه ی آغاز، تقلیل ایدتیک، شروع شده بود.

کلمات کلیدی:

تقلیل ایدتیک، علیت، جهان، آگوی مطلق، ابزار، هوسرل، هایدگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542053>

